

Anatomia humana

EXPERIÈNCIA DELS JOCS OLÍMPICS

Jorge Bello

Curiosa és la relació que va haver-hi entre el neumococ i els Jocs Olímpics de Barcelona (en aquests dies se'n fan 25 anys) i valiosa és l'experiència que n'hem d'aprendre.

Els Jocs van començar el 25 de juliol del 92. Poc abans, el 4 de juny, tres metges del Boston City Hospital, als Estats Units, van fer pública una carta, adreçada a la comunitat mèdica, per advertir del perill d'agafar una infecció per neumococ resistent durant els Jocs Olímpics.

Escriuen que «els metges haurien d'estar atents a possibles conseqüències per viatjar a Espanya» i fonamenten aquest advertiment en el fet que aquí hi havia un alt tant per cent de neumococs resistents a la penicil·lina. I van apuntar que les infeccions serien afavorides per les males condicions en què hi viurien turistes i esportistes a causa de l'amuntegament de persones que pensaven que hi hauria.

Comparem aquestes condicions d'apilament dels esportistes a la Vil·la Olímpica i dels turistes als hotels, amb les condicions de la presó de Texas on va haver-hi un brot d'infeccions per neumococ en 1989. I proposen que tothom que vingui a Barcelona rebí abans la vacuna contra el neumococ (llavors només n'hi havia una: Pneumovax).

És evident que tenien una imatge ben equivocada de Catalunya, tot i que parlen d'Espanya. No era la primera vegada ni en seria l'última que persones amb diploma i càrrec parlen en veu alta de matèries que no coneixen prou. Ja se sap que no és només el diploma ni menys el càrrec això que dóna saviesa i solvència per desenvolupar bé una feina.

Sí que aquí hi havia neumococs re-

Cobi, aquí l'original, mascota dels Jocs, és un gos d'atura que sembla que ja volia indicar que hi havia gat amagat

sistents a la penicil·lina (en aquells anys, però, no serien més que un 10%). També n'hi havia als Estats Units. Ara n'hi ha força més, tant als Estats Units com a Europa.

❖ **COMPARAR UNA PRESÓ** de Texas amb pisos de la Vil·la Olímpica i habitacions d'hotel a Barcelona no sembla cosa ben dita. Poc imaginarien aquests tres metges de Boston que anys després tindrien un president que també parla sense saber-ne. El càrrec, ja se sap, no implica saviesa.

De seguida, quatre metges del Comitè Organitzador dels Jocs Olímpics van publicar una carta de resposta a la mateixa revista mèdica (Plasencia A. Pneumococcal vaccine for olympic athletes and visitors to Spain. NEJM

1992; 327: 437). Hi van explicar la realitat local dels neumococs resistents, i també que les finestres dels habitatges de la Vil·la Olímpica donen totes a l'exterior, i que les habitacions dels hotels de Barcelona passen inspeccions.

En parlar d'habitatge i hotels, poc imaginarien aquests quatre metges de Barcelona que els Jocs Olímpics serien el punt de partida d'una espiral infinita de turisme i especulació immobiliària, dues matèries que ja se sap que caminen de la mà.

Poc s'imaginaven que l'especulació immobiliària, esponsorada per un turisme que vol hotels i apartaments a dojo, desplaçaria tantes persones fora de casa seva per fer-los espai, als hotels i als apartaments turístics.

Pisos, habitatges de tot valor, i edificis sencers són ara objectiu fàcil dels fons voltors que sobrevolen la ciutat tot buscant què menjar, què comprar.

Hi ha també els especuladors domèstics, que no són pocs i que tampoc no semblen mirar ni les persones, ni la realitat, ni el mal que fan, ni el futur.

D'aquesta manera, el barri tranquil és ara sorollós, el carrer net i segur és ara brut i insegur. El pis de tota la vida és ara un pis turístic, i el veí és ara un especulador.

El que pot se'n va, i el que havia de venir ja no vindrà perquè no troba habitatge, i tot de turistes que per un cafè que paguen, paguem tots.

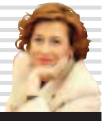
Poca cosa fa l'autoritat, tal vegada perquè no té autoritat. O tal vegada perquè no sabien, en assumir-hi, que el càrrec no implica saviesa ni solvència. Sinó responsabilitat. I ara em pregunto si aquesta perspectiva, aquest panorama no és també el de Menorca.

www.bello.cat/jordibell@gmail.com

Escaño Cero

¡CUIDADO!

Julia Navarro
Periodista

No sé si ustedes, amables lectores, se habrán llevado el mismo susto que yo al enterarse de que la Comisaría de Empleo de la Unión acaba de sentenciar que España necesita otra reforma laboral. Marianne Thyssen crítica la desigualdad social que se padece en nuestro país además del alto índice de desempleo (18,7 por ciento), el crecimiento del trabajo a tiempo parcial, etc. Y sin duda tiene razón en sus críticas pero... siempre hay un pero... la señora Thyssen debería de saber que si en España las cifras resultan tan escandalosas en lo que a desempleo y desigualdad se refiere tiene mucho que ver con la reforma laboral del Gobierno Rajoy inspirada desde Bruselas.

Sí señora Comisaría, en nuestro país ha crecido el empleo a tiempo parcial lo que supone que los trabajadores cobren sueldos de miseria. Y debería de saber que en estos años de crisis miles de trabajadores que rondaban los cincuenta años fueron despedidos y que la esperanza de que vuelvan a encontrar trabajo se asemeja a la de encontrar una aguja en un pajar.

También debería de saber señora Comisaría de Empleo de la Unión Europea, que muchas empresas prescindan de trabajadores veteranos y con experiencia porque les sale más barato contratar a jóvenes con salarios exigüos.

En fin, que la reforma laboral del Gobierno Rajoy inspirada desde la Unión Europea ha supuesto un auténtico desastre para muchos trabajadores.

Por eso escucharla a usted recomendar «otra» reforma laboral a muchos nos pone los pelos de punta.

Esperemos que el Gobierno de Mariano Rajoy no se tome al pie de la letra su recomendación originando un nuevo desastre.

Sobre la eficiencia de las vacas

■ He leído con interés la entrevista al ingeniero agrónomo Pere Pons Bagur, el artículo de este sobre la energía, la réplica a la entrevista de la Asociación Frisona Balear, y la respuesta de aquel. No puedo entrar en la polémica suscitada entre ambas partes, por desconocimiento y porque intuyo, por lo expuesto, que no es objeto público, aunque se haya publicado.

El tema de la eficiencia de las vacas, sí que me interesa por razones profesionales. Decir que la vaca menorquina, o la frisona, o la pardo suiza, o la jersey, o la normanda, o la vaca de la reina

Cartas de los lectores

-de haberlas- es la más eficiente no conduce a nada, no tiene sentido en sí mismo. No hay vacas eficientes. Depende del objetivo productivo, de la explotación en que estén, y, sobre todo, del manejo. Y el manejo es un conjunto de condiciones -clima, entorno, instalaciones, etc.- y de decisio-

nes que toma el payés o empresario de la explotación. Se puede hablar de eficiencia de una explotación, y esa corresponde al que la maneja. Las vacas pueden estar seleccionadas para una o varias aptitudes productivas. No obstante, el manejo y la alimentación y las condiciones del racionamiento, determinarán la eficiencia de la explotación. Conozco explotaciones con vacas con mucho pedigrí que han sido un fracaso, otras con menos, siempre con beneficio positivo. Y hay explotaciones que, con independencia del precio de la leche, siempre tienen beneficio, y éste es, en este caso, proporcional al precio. Hay un orden con sentido y otro sin él

¿Qué se va a producir? ¿Dónde? ¿Con qué medios? Y ¿Quién es el productor?, después elegiremos la raza de la vaca, y una vez elegida, recordaremos o aprenderemos que «la raza la fa la bocassa». Lo que come y cómo lo come serán definitivos para que el conjunto de vacas, en su explotación, exprese su genealogía. La rentabilidad no es proporcional a la genealogía. La genealogía es un factor que puede dar valor añadido a un buen manejo. En la vaca, o en su conjunto, pasa lo mismo que en el balance económico de una explotación, en la que lo importante no son los ingresos, sino lo que queda.

ANTONI SEGUÍ PARPAL
Ingeniero agrónomo • MAÓ

Ànims a la nova Junta Directiva!

■ Com a soci, però especialment com a ex president de Joventuts Musicals de Maó, vull expressar públicament l'alegria que sento en veure la labor que desenvolupa la nova Junta Directiva de l'entitat per tal de donar continuïtat a les activitats de l'associació.

Enhorabona a tots per la programació del XLIV Festival de Música de Maó i ànims per continuar treballant, innovant i integrant mitjançant aquesta poderosa eina que és la música!

FÈLIX FERRER BALLESTER
Soci de Joventuts Musicals • MAÓ